

zimski proslava

23. Prosinac 2007.

Nije èudno da zimske dane, kratke i pomalo sumorne, pokušavamo razbuditi svjetlima i zvonèiæima. Nadam se da sve one lampice po ulicama gradova i u prozorima domova, nisu jedino svjetlo ove zime. Da su zasvjetlila i vaša srca, i da nakon svih proslava (kako god i kada god slavili) zaspete sretni jer ste slavili s ljudima koje volite.

Na našoj proslavi poèetka zime, bilo je upravo tako: slavili smo jer smo zajedno, i jer je naše prijateljstvo svjetlost jaèa od najtamnije zimske noæi. Uz fotografije, dijelimo s vama dio te veèeri. A umjesto teksta, najljepšu èestitku koju smo dobili od Adriana i koju s radošæu dijelimo dalje.

Ja ne vidim mržnju koja pripada svijetu,
vidim samo patnju i bol, te želju za sreæom.

Ne vidim ni zavist, ni ljubomoru,
samo posrnule ljude pod teretom privida.

Ne susreæem pohlepne i sebiène,
samo one koji su pogriješili u procjeni svojih potreba.

Ne poznajem niske, zlobne ili okrutne,
ali sam vièao one koji, ne svojom krivicom, nisu upoznali slast dobrote.

Èak ni siromašnih nema,
samo onih koji su zaboravili kljuèeve svoje škrinje s blagom.

Nema ni odbaèenih ili ostavljenih,
ali ima onih koji misle da je važno ono što nije.

Ne vidim ni nesposobne ili gubitnike,
ali vidim djecu kojoj nije ponuđena škola života.

Nasuprot tome, vidim toliko ljudi dobroga srca,
tamo gdje svijet pokušava vidjeti naivne i budalaste.

I vidim ljubav na licima mnogih,
iako ih drugi smatraju slabima.

Āujem riječi povjerenja u život,
iako i onda kad ih nazivaju glupom i idealizmom.

Vidim snažne i moćne ljude, sposobne za pomicanje planina,
mada su mnoge od njih uvjerali kako je bolje da to ne čine.

I vidim nadu,
tamo gdje je nekad bilo neznanje.

I zato, jer to vidim i tako osjećam, stajati ću čvrsto pred svijetom
i na mržnju odgovoriti smanjenjem patnje i čišćenjem sreće.

Na ljubomoru i zavist odgovoriti ću uklanjanjem prepreka i privida.
Na pohlepu i sebičnost, odgovoriti ću ispravnim životom,
a na zlobu dobrotom.

Siromaštvo ću napasti prisjećanjem na zametnute vrijednosti,
a nesposobnost znanjem i učenjem.

One dobroga srca ću podariti još jednom dobrotom,
a s ljubavnicama i ljubavnicima života slaviti neviđenom snagom i moći.

Onima koji imaju povjerenja, nadodati ću još i svoje, tako da pred nama nestane svake prepreke.

I uèinit æu sve što mogu da snažne ali uspavane stvaratelje razbudim i uvjerim da ima djela vrijednih èinjenja.

I, na posljetku, ne samo ovih dana, veæ i svakoga dana koji æe doæi, sve do nove proslave života, moj æe izbor biti svjetlost, ljubav i život. U tome me ništa neæe sprijeèiti, jer za mene ništa drugo ni ne postoji.

Samo svjetlost, ljubav i život…